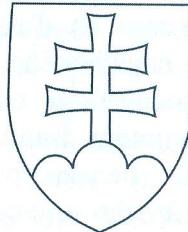

Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina Sekretariát	
Dátum: 27-03-2017	
Evidenčné číslo: 662	Číslo spisu: 202
Prílohy/listy:	Vybavuje: kč

ROVNOPIIS

ECLI:SK:KSZA:2017:3814213847.2

Sp. zn.: 20So/2/2016 - 205
IČS: 3814213847

OKRESNÝ SÚD V ŽILINE	
Došlo: 21-03-2017 ... hod ... min	
..... krát príloh
kolok v hodnote: ref	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Nory Tomkovej a JUDr. Veroniky Poláčkovej, v právnej veci žalobcu: Štefan S [REDACTED] om [REDACTED] za, práv. zastúpený JUDr. Stanislavou Čagalovou, advokátkou so sídlom Bojnická cesta č. 5, 7, Prievidza, proti žalovanému: Slovenský rybársky zväz – Rada Žilina, so sídlom Andreja Kmeťa č. 20, Žilina, v odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 40S/1/2015-168 zo dňa 11. decembra 2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina 40S/1/2015-195 zo dňa 30.06.2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 40S/1/2015-168 zo dňa 11. decembra 2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 40S/1/2015-195 zo dňa 30.06.2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom č. k. 40S/1/2015-168 zo dňa 11. decembra 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 40S/1/2015-195 zo dňa 30.06.2016 podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) O.s.p. zrušil rozhodnutie Prezidia Rady Slovenského

rybárskeho zväzu ako dovolacieho orgánu sp. z. DP-6/14 zo dňa 14.06.2014, ako aj rozhodnutia tomu predchádzajúce, a to rozhodnutie výboru Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Prievidza č. k. DK-23/2013 zo dňa 19.09.2013 a rozhodnutie disciplinárnej komisie Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Prievidza č. k. DK-23/2013 zo dňa 25.06.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že dôvodom na zrušenie nielen napadnutého rozhodnutia, ale aj rozhodnutí, ktoré predchádzali jeho vydaniu, bola tá skutočnosť, že tieto neboli riadne odôvodnené a z ich dôvodov nie je preskúmateľný záver o priatome druhu disciplinárneho opatrenia a už vôbec nie pri zvolenom disciplinárnom opatrení – peňažná pokuta – o jej výške na hornej hranici. Takýto nedostatok v rozhodnutí disciplinárneho orgánu prvého stupňa neboli odstránený ani odvolacím či dovolacím disciplinárnym orgánom, v ktorých je len konštatovanie o nezistených nedostatkoch a dodržaní procesného postupu disciplinárnej komisie. Pritom podľa prílohy č. 3 k disciplinárному poriadku mal byť za toto disciplinárne previnenie uložený iný druh trestu, a nie pokuta. Podľa názoru prvostupňového súdu táto príloha slúži ako pomôcka a ak disciplinárna komisia sa rozhodla uložiť úplne iné disciplinárne opatrenie, ako jej vyplývalo z tejto prílohy, bolo o to viac jej povinnosťou zároveň druh tohto disciplinárneho opatrenia zdôvodniť. Okrem toho odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa dostalo aj do rozporu s výrokom rozhodnutia, a to v zásadnej otázke formy závažnosti porušenia povinnosti predpisov o rybárstve. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania za právne úkony príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, účasť na pojednávaní 14.10.2015 a účasť na pojednávaní 11.12.2015, všetko vrátane režijných paušálov. Nepriznal odmenu za dva úkony právnej pomoci, a to za dve vykonané porady s klientom. Zo žiadnej z týchto porád nevzišiel žiadnen procesný návrh na rozhodnutie vo veci samej a prípravu a dohodu o ďalšom postupe považuje súd za samozrejmosť, ba priam u splnomocneného zástupcu za povinnosť a takéto trovy nie je dôvod prenášať na protistranu. Náhradu za stratu času priznal súd v rozsahu vyúčtovania. Ďalej nepriznal náhradu uplatneného cestovného. Ako vyplynulo z osvedčenia o evidencii motorového vozidla, splnomocnená zástupkyňa k uvedenému motorovému vozidlu nemá žiadnen právny vzťah. Držiteľom a vlastníkom označeného motorového vozidla je žalobca, preto nie je dôvod, aby si splnomocnená zástupkyňa uplatňovala cestovné v uvedenom rozsahu. Teda advokátku nepreukázala vznik cestovných výdavkov, ktoré jej vznikli, a potom jej súd náhradu nepriznal ani za parkovné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne preskúmateľné a zrozumiteľné. Disciplinárny orgán vo svojom rozhodnutí o začatí disciplinárneho konania zrozumiteľne odôvodnil dôvod začatia disciplinárneho konania. Nie je možné spochybniť skutok, ktorý sa stal, a to lov rýb bez platného rybárskeho lístka. Súd sa nezaoberal otázkou príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, keď zobrajal na vedomie tvrdenie žalobcu, že boli v pomere 0 : 3, a teda disciplinárne opatrenie bolo neprimerané. Zo zápisnice disciplinárneho orgánu vyplýva, že príťažujúce a poľahčujúce okolnosti v pomere 2:3. Samotné príťažujúce okolnosti boli dôvodom na uloženie disciplinárneho opatrenia. Ďalej konštatoval, že obvinený sa dopustil v zmysle disciplinárneho poriadku prečinu pytliactva. Za takéto previnenie sa ukladá disciplinárne opatrenie trvalé vylúčenie alebo vylúčenie na dobu troch rokov. Disciplinárny orgán však zobrajal do úvahy poľahčujúce okolnosti, ktoré uviedol aj vo svojom odôvodnení a na základe týchto okolností sa rozhodol pre miernejšie opatrenie, ktorým je peňažná pokuta. Odôvodnenie je teda dostatočne preskúmateľné a zrozumiteľné. Nesprávny je záver prvostupňového súdu, že keďže disciplinárna komisia sa rozhodla konanie žalobcu prejednať, nemohla uložiť najprísnejšie disciplinárne opatrenie, ktorým je trvalé vylúčenie člena, pretože

o tom môže konáť len výbor. V prípade, že počas disciplinárneho konania disciplinárna komisia dospeje k záveru, že možno uložiť obvinenému trvalé vylúčenie, postúpi vec výboru na prejednanie. Tiež nie je súladný so zákonom záver prvostupňového súdu, že príloha č. 3 k disciplinárному poriadku je pre disciplinárne orgány záväzná, pokial' ide o ukladanie sankcií. Disciplinárny orgán je viazaný týmito sankciami len v prípade, ak bolo preukázané, že došlo k spáchaniu trestného činu pytliactva v zmysle trestného zákona, a nie disciplinárneho poriadku. Samotný lov rýb bez rybárskeho lístka, ktorý je závažným disciplinárnym previnením, je dostatočným odôvodnením pre uloženie peňažnej pokuty na hornej hranici. Súd tiež nezobral do úvahy, že v obdobných prípadoch je postupované rovnakým spôsobom a je spravidla ukladaná peňažná pokuta vo výške 300 € za lov rýb bez rybárskeho lístka. Súd nezobral do úvahy tieto disciplinárne rozhodnutia, ktoré dostatočne odôvodňujú, že aj vo veci disciplinárneho rozhodnutia voči žalobcovi sa postupovalo obdobným spôsobom. Samotný navrhovateľ dokonca súhlasiel s uloženým disciplinárnym opatrením, nenamietal výšku pokuty a zároveň požiadal o splátkový kalendár. Bolo mu teda dostatočne zrozumiteľné rozhodnutie a nebol dôvod na jeho zrušenie. Navrhhol, aby krajský súd rozsudok zmenil alebo zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Voči výroku napadnutého rozsudku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne. Čo sa týka nepriznaných odmien za dve vykonané porady, namietal, že pokial' by sa žalovaný v rámci svojich kompetentných orgánov hned' vysporiadal s námietkami žalobcu, tento by nebol nútenej obrátiť sa s návrhom na preskúmanie veci na súd, a tým uplatňovať trovy, ktorému konaním vznikli. Klient má právo na právnu pomoc, ktorej základným pilierom je aj porada o tom, ako ďalej postupovať. Opodstatnenosť porady je na mieste nielen z týchto dôvodov ale aj preto, že situácia, v ktorých sa právna vec nachádza, je premenlivá, pričom tieto mohli byť ovplyvnené tak u žalovaného, ako aj u žalobcu. Ďalej namietal nepriznanie náhrady uplatneného cestovného a parkovného. Uplatnené cestovné výdavky sú výdavky samotného žalobcu, a nie výdavky právnej zástupkyne. Uvedená skutočnosť bola preukázaná aj osvedčením o evidencii motorového vozidla, ktoré patrí žalobcovi. Tento výdavok teda mal byť priznaný účastníkovi. Tento výdavok nepochybne vznikol, pretože na pojednávaniach na Okresnom súde Žilina dňa 14.10.2015 a 11.12.2015 boli prítomní žalobca aj jeho právna zástupkyňa. Pokial' súd mal za to, že účastník nemal právo týmto spôsobom uplatňovať si náhradu týchto trov, pretože týmto spôsobom ich môže uplatniť jedine advokát, mal potom cestovné výdavky priznať vo výške cestovného verejnou hromadnou dopravou. Žiadal, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmení a odporcu zaviaže k úhrade trov konania v celom rozsahu, ako boli vyčíslené. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného podaním zo dňa 11.05.2016. Konštatoval, že súhlasí s napadnutým rozsudkom okresného súdu a s názormi v ním uvedenými, pre ktoré sa rozhodnutia žalovaného rušia a disciplinárny orgán Slovenského rybárskeho zväzu má vec znova prejednať.

Krajský súd v Žiline v odvolacom konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok, ďalej SSP) účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného a žalobcu a dospel k záveru, že odvolaniam žalovaného a žalobcu nie je možné priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Krajského súdu v Žiline.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 z.č. 83/1990 Zb. v znení neskorších predpisov občania môžu zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie (ďalej len "združenia") a združovať sa v nich. Členmi združení môžu byť aj právnické osoby. Združenia sú právnickými osobami. Do ich postavenia a činnosti môžu štátne orgány zasahovať len v medziach zákona.

Podľa § 3 ods. 3 cit. zákona práva a povinnosti člena združenia upravujú stanovy združenia.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona v znení ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (14.06.2014) ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporújúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorími sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorími práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.). V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie v zásade nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné pre preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového i odvolacieho) nie je nahradzovať

činnosť správnych orgánov pri zistovaní skutkového stavu doplnením rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, a to s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Krajský súd v Žiline po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného proti napadnutému rozsudku Okresného súdu Žilina konštatuje, že žalovaný namieta predovšetkým tú skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu sú nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov. S touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Je potrebné zdôrazniť, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že skutok tak, ako je uvedený v prvostupňovom správnom rozhodnutí, sa skutočne stal. Túto skutočnosť od začiatku správneho konania žalobca nepopieral, a teda je potrebné konštatovať, že v dňoch 08.06.2013, 10.06.2013 a 15.06.2013 žaloba neoprávnené bez platného rybárskeho lístka lovil ryby a dňa 10.06.2013 si aj privlastnil 1 ks kapra rybničného. V zmysle prílohy č. 3 k Disciplinárному poriadku SRZ bod I. bod 1, táto skutková podstata je neoprávneným zásahom do výkonu rybárskeho práva, pričom sa jedná o porušenie § 10 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov, ktoré porušenie je uvedené aj v prvostupňovom správnom rozhodnutí. **Teda bez ďalšieho je potrebné konštatovať, že bola naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle § 3 disciplinárneho poriadku žalovaného.** V tejto súvislosti je právne irrelevantné polemizovať, či sa jedná o disciplinárne previnenie alebo závažné disciplinárne previnenie, ako sa k tomu vyjadroval prvostupňový súd, pretože z disciplinárneho poriadku nevyplýva žiadne delenie disciplinárnych previnení na závažné disciplinárne previnenia a disciplinárne previnenia. Z disciplinárneho poriadku nevyplýva tvrdenie prvostupňového správneho súdu, že závažné disciplinárne previnenie je v ňom samostatne definované. Disciplinárne previnenie ako také je definované v čl. 3 disciplinárneho poriadku, pričom v čl. 3 ods. 3 je konštatované, že závažného disciplinárneho previnenia sa tiež dopustí ten člen alebo funkcionár, ktorý vedome obíde, marí alebo zmarí výkon predchádzajúceho disciplinárneho opatrenia, z čoho vyplýva, že sa nejedná o definíciu závažného disciplinárneho previnenia, ale ide len o jednu z možností, pri zistení ktorej by mohlo ísť o závažné disciplinárne previnenie. Samotná závažnosť disciplinárneho previnenia (menej závažné porušenie, opäťovné menej závažné porušenie, závažné porušenie, mimoriadne závažné porušenie) sa odrazí v druhu a výške uloženého disciplinárneho previnenia podľa § 4 disciplinárneho poriadku.

Pokiaľ člen žalovaného poruší predpisy o rybárstve, napr. Zákon o rybárstve, ako to bolo v danom prípade, jedná sa o disciplinárne previnenie podľa § 3 ods. 1 písm. b) disciplinárneho poriadku. Za takéto disciplinárne previnenie mu môže byť uložená sankcia vo forme disciplinárneho opatrenia v zmysle § 4. Samotné porušenie Zákona o rybárstve je subsumované pod § 4 ods. 2, keďže sa nejedná o porušenie uvedené v § 4 ods. 1 disciplinárneho poriadku. Konkrétnie ide o porušenie zákoných ustanovení a zásad o rybolove vyplývajúcich zo Zákona o rybárstve, za ktoré môže byť uložená sankcia uvedená

v § 4 ods. 2 písm. a) až f) disciplinárneho poriadku. Čo sa týka námetky žalobcu v žalobe, že žalobca bol žalovaným odsúdený za trestný čin pytliactva bez toho, aby orgány činné v trestnom konaní sa vecou vôbec zaoberali, súd k tomu uvádzá, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia je uvedené, že vzhľadom na zistený skutkový stav sa žalobca dopustil v zmysle disciplinárneho poriadku prečinu pytliactva. Uvedené konštatovanie je v súlade s prílohou č. 3 k disciplinárному poriadku, kde je uvedené, že spôsob lov uvedený (okrem iného) pod bodom 1 sa považuje za trestný čin pytliactva (len na účely disciplinárneho konania). Pokial' teda prvostupňový správny orgán uviedol takúto formuláciu, nekonštatoval, že žalobca bol odsúdený za trestný čin pytliactva súdom, ale to, že podľa disciplinárneho poriadku na účely disciplinárneho konania sa na skutok, ktorého sa žalobca dopustil, hľadí ako na trestný čin pytliactva. Uvedené je relevantné z toho dôvodu, aby bolo správnym orgánom zrejmé, ktorá skutková podstata konkrétnie bola konaním žalobcu porušená. **Pokial' teda správne orgány podradili konanie žalobcu pod bod I.1 prílohy č. 3 k disciplinárному poriadku, učinili správne, pretože žalobca vykonal lov rýb bez platného rybárskeho lístka.**

Disciplinárne rozhodnutie podľa § 24 ods. 5 disciplinárneho poriadku musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení. Čo sa týka prvostupňového, druhostupňového i napadnutého rozhodnutia, tieto splňajú požadované kritériá na označenie disciplinárneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, deň, mesiac, rok a miesto vyhlásenia rozhodnutia, meno a priezvisko stíhaného, údaje o jeho narodení a mieste trvalého bydliska, akú funkciu v orgáne zväzu vykonával, taktiež aj vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení. Taktiež sú v prvostupňovom správnom rozhodnutí riadne uvedené aj základné údaje o spôsobe spáchania previnenia a označenie predpisov, ktoré boli porušené. Nechýba ani podpis predsedu disciplinárneho orgánu na všetkých troch správnych rozhodnutiach. **Čo sa však týka vo výroku o previnení, vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia sa nenachádza subsumovanie obvinenia pod konkrétnie ustanovenie disciplinárneho poriadku, čo sa týka disciplinárneho previnenia podľa § 3, teda či sa jedná o disciplinárne previnenie podľa § 3 ods. 1 písm. b) disciplinárneho poriadku. Výrok uvádzá len porušenie § 10 ods. 1 z.č. 139/2002 Z.z. a § 4 ods. 2 písm. b), podľa ktorého bola uložená sankcia. V rozhodnutiach správneho trestania je však potrebné vždy uviesť ustanovenie konkrétnej skutkovej podstaty záväzného predpisu, ktorá bola naplnená (v danom prípade, keďže ide o disciplinárne konanie, ustanovenie skutkovej podstaty v disciplinárnom poriadku, nie v Zákone o rybárstve) a ustanovenie, podľa ktorého bola uložená sankcia. V novom rozhodnutí teda bude potrebné právne posúdiť nielen uloženie disciplinárneho opatrenia pod konkrétnie ustanovenie disciplinárneho poriadku, ale aj naplnenú skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia pod konkrétnie ust. § 3 disciplinárneho poriadku o disciplinárnych previneniach.**

Čo sa týka odôvodnenia prvostupňového správneho rozhodnutia, vzhľadom na to, že spáchanie skutku nebolo sporné, nebolo potrebné detailne odôvodňovať zistený skutkový stav. Preto v otázke zisteného skutkového stavu neboli dôvod na konštatovanie o nedostatočnom odôvodnení. **Bolo však potrebné odôvodiť otázku výberu druhu disciplinárneho opatrenia a jeho výmery. V tomto smere odvolací súd musí v súlade s právnym názorom prvostupňového súdu konštatovať, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je nedostatočné, a preto z tohto dôvodu je rozhodnutie nepreskumatelné.**

V danom prípade, ako bolo vyššie uvedené, čo sa týka zistenia skutkového stavu veci, hoci neboli v odôvodnení špeciálne rozobratý, vzhľadom na to, že medzi účastníkmi neboli sporný, absencia tejto časti odôvodnenia nebola dôvodom pre zrušenie napadnutých rozhodnutí. Dôvodom na zrušenie týchto rozhodnutí zo strany prvostupňového súdu bol

nedostatok dôvodov vo vzťahu o prijatom druhu disciplinárneho opatrenia (peňažnej pokute) a jej výške na hornej hranici. Odvolací súd sa s týmto názorom prvostupňového súdu stotožnil. V disciplinárnom poriadku v § 5 ods. 2 sú uvedené konkrétnie okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadať pri uložení druhu a výšky disciplinárneho opatrenia, s ktorými sa správne orgány nevysporiadali. Taktiež správne orgány nevychádzali pri stanovení druhu sankcie z prílohy č. 3 k disciplinárnemu poriadku, keď z nej vyplýva, že za toto disciplinárne previnenie je možné uložiť iné druhy sankcií. Pokial správne orgány neuviedli konkrétnu správnu úvahu ohľadne týchto častí svojich rozhodnutí, jedná sa o rozhodnutia, ktoré trpia vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. **V prvostupňovom správnom rozhodnutí chýba akákol'vek úvaha o výške sankcie a v tomto ohľade sú námietky žalovaného uvedené v odvolaní účelové.** Je pravda, že samotný skutok, a to lov rýb bez platného rybárskeho lístka neboli spochybnený, avšak nepreskúmateľnosť prvostupňového správneho rozhodnutia nezakladá táto skutočnosť, ale tá skutočnosť, že chýba odôvodnenie druhu a výmery uloženej sankcie. Pokial prvostupňový správny orgán uviedol, že sa jedná o druhé disciplinárne previnenie, ako aj dôvody, pre ktoré sa disciplinárna komisia rozhodla vec nepostúpiť na konanie orgánom činným v trestnom konaní, uvedené nie je správnou úvahou, prečo bola žalobcovi uložená sankcia, a to pokuta vo výške 300 €. **Čo sa týka druhostupňového správneho rozhodnutia, v tomto rozhodnutí taktiež chýba akákol'vek správna úvaha a len samotné konštatovanie, že výbor MSO SRZ Prievidza sa stotožnil s rozhodnutím disciplinárnej komisie a jej odôvodnením, je úplne nedostatočné.** Je tiež potrebné poukázať na to, že vo výroku druhostupňového správneho rozhodnutia sa nachádza zrejmá nesprávnosť, a to v dátume vydania prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo týmto rozhodnutím potvrdené, keď dátum jeho vydania bol 25.06.2013 a v druhostupňovom správnom rozhodnutí bol uvedený deň jeho vydania 17.07.2013. **Samotné napadnuté rozhodnutie len stroho – bez d'alšieho vysvetlenia - konštatuje, že sa nestotožnilo s tvrdeniami dovolateľa uvedenými v dovolaní, naopak nezistilo žiadne porušenie stanov SRZ ani Disciplinárneho poriadku SRZ. Nevysporiadalo sa vôbec s dovolacími dôvodmi a preto jej jeho rozhodnutie taktiež nepreskúmateľné.**

V danom prípade disciplinárne konanie prebiehalo podľa disciplinárneho poriadku žalovaného, ktorý bol vydaný v zmysle § 8 ods. 11 Stanov Slovenského rybárskeho zväzu. Hlavnou úlohou disciplinárneho konania je postihovať konkrétnie správanie sa členov a funkcionárov žalovaného, ktorí sú združení v Slovenskom rybárskom zväze, a ktorých spája spoločný záujem o rozvoj a uplatňovanie rekreačného športového rybárstva a využívanie rybárskeho práva v súlade so Zákonom o rybárstve a s ďalšími právnymi predpismi a všeobecne uznávanými tézami na ochranu životného prostredia. Jedná sa teda o oblasť záujmovej samosprávy na úseku práva rybárstva, pričom pokial jednotlivé orgány záujmovej samosprávy rozhodujú o právach a právom chránených záujmoch svojich členov, takéto rozhodnutia podliehajú preskúmavaniu, pretože sa jedná o rozhodnutia verejnej správy v zmysle § 244 ods. 2 O.s.p.. Na takéto rozhodnutia je potom potrebné klásiť určité materiálne nároky, a to aj čo sa týka ich odôvodnení. Aj keď sa na konania podľa disciplinárneho poriadku žalovaného nevzťahuje Správny poriadok (a teda ani jeho ust. § 47 ods. 3, ktoré obsahuje náležitosti odôvodnenia správneho rozhodnutia), je potrebné trvať na takto formulovanom odôvodnení aj takýchto rozhodnutí, aby bolo z nich zrejmé, aký je skutkový stav veci, na základe akých skutočností správne orgány dospeli k jeho zisteniu, ako ho subsumovali pod konkrétnu ustanovenia právnych predpisov, resp. predpisov záujmovej samosprávy a ak bola uložená sankcia, odôvodniť tiež použitý druh sankcie a jej výmeru.

Najvyšší súd už opakovane vo svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 5Sž/37/2006) vyslovil záver, že odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy musí obsahovať logickú

právnu a presvedčivú argumentáciu, tzn. že priemernému adresátovi je daná možnosť mu z predloženého odôvodnenia pochopiť na základe akých skutočností (dôkazných prostriedkov) a v akom rozsahu bol zistený skutkový stav, správnosť právnych noriem aplikovaných na zistený stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti. Pod pojmom zásada dvojinštančnosti konania nie je možné rozumieť oprávnenie odvolacieho orgánu, aby v odvolacom konaní naprával nedostatočné odôvodnenie prvostupňového orgánu, ale naopak oprávnenie, kedy nespokojný účastník proti dôvodom „expressis verbis“ vyslovených v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vznáša svoje odvolacie námietky. Nedostatok odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu na jednej strane stáže obranu účastníka proti rozhodnutiu, lebo mu je odňatá možnosť poukázať na nesprávnosť záverov konajúceho orgánu štátnej moci a na druhej strane vytvára prekážky pre súdny prieskum napadnutého rozhodnutia, lebo konajúci súd v dôsledku neexistencie alebo nedostatku úsudkov a logických väzieb medzi nimi a deklarovanými právnymi závermi nemôže posúdiť ich zákonnosť.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že už v prvostupňovom rozhodnutí mala byť jasne, precíznym spôsobom špecifikovaná voľba sankcie u žalobcu, a taktiež aj úvaha o výške uloženej sankcie. Pokial' prvostupňový správny orgán takto nepostupoval, bolo povinnosťou druhostupňového orgánu a aj dovolacieho orgánu zrušiť takéto rozhodnutia a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Pokial' tak neučinil, bolo potrebné napadnuté rozhodnutie aj rozhodnutia mu predchádzajúce podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, tieto sú v plnom rozsahu irelevantné. Je pravda, že disciplinárne konanie sa vždy začína na disciplinárnej komisii, avšak pokial' disciplinárna komisia vydá meritórne rozhodnutie a uloží sankciu, nemôže uložiť sankciu trvalého vylúčenia člena, tak ako to správne uviedol prvostupňový súd. Ani námietka, že disciplinárny orgán je viazaný sankciami uvedenými v prílohe č. 3 disciplinárneho poriadku len v prípade, že zo strany obvineného skutočne došlo k spáchaniu trestného činu pytliactva v zmysle Trestného zákona, z citovanej prílohy č. 3 nevyplýva. Ak disciplinárny orgán uloží iné disciplinárne opatrenie, ako mu za konkrétny skutok vyplýva z prílohy č. 3, musí svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, čo sa v danom prípade nestalo. Pokial' žalovaný konštatoval, že samotný lov rýb bez rybárskeho lístka je dostatočným odôvodnením pre uloženie peňažnej pokuty na hornej hranici, toto bolo potrebné uviesť v samotnom odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, a nie až v priebehu súdneho konania. Posledná námietka sa týkala iných prípadov, ktoré majú rovnaké skutkové okolnosti ako prípad žalobcu, kde taktiež bola uložená peňažná pokuta 300 €. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, pokial' na iné prípady neprihliadol a dokazovanie ich oboznamovaním nepripustil. V tomto kontexte odvolací súd uvádza, že v správnom súdnictve sa vykonáva len prieskum rozhodnutí správnych orgánov, a preto sa od konajúceho súdu neočakáva, že bude v rámci svojej prieskumnnej pôsobnosti doplňovať chýbajúce právne závery alebo dôvody, ktoré správny orgán vo svojom odôvodnení nevyslovil, hoci ich vysloviť mal. V správnom súdnictve nie je vykonávané dokazovanie alebo len v nevyhnutnom rozsahu. Pokial' teda správne orgány, čo sa týka výšky uloženej pokuty, chceli argumentovať inými správnymi konaniami, mali tieto svoje úvahy transformovať do odôvodnení svojich rozhodnutí. Vtedy by sa súd bol zaoberal touto ich argumentáciou a vyhodnotil by ju podľa jej dôležitosti. Súd len na okraj uvádza, že pokial' by aj existovali správne konania, v ktorých by bola za rovnaký skutok uložená fyzickej osobe rovnaká sankcia, neznamenalo by to automaticky, že aj v tomto konkrétnom prípade žalobcu je legitímny takýto postup. Podľa judikatúry Ústavných súdov Slovenskej republiky i Českej republiky má byť totiž pokuta primeraná nielen protiprávnemu konaniu, ale aj

ekonomickej situácií zodpovednostného subjektu. Je teda potrebné v každom osobitnom prípade zaoberať sa primeranostou uloženej sankcie, a to aj vo vzťahu k osobe zodpovednostného subjektu. V samotnom disciplinárnom poriadku v § 5 ods. 2 sú uvedené konkrétné okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadať pri uložení druhu a výšky disciplinárneho opatrenia. Hoci v týchto kritériách nie je uvedená osoba disciplinárne stíhaného, je potrebné vzhľadom na ustálenú judikatúru súdov Slovenskej a Českej republiky konštatovať, že táto okolnosť je taktiež relevantnou okolnosťou, ktorá musí byť v jednotlivých prípadoch posudzovaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, výrok napadnutého rozsudku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia, i rozhodnutí jemu predchádzajúcich, podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Čo sa týka napadnutého výroku o náhrade trov konania, ktorý napadol žalobca, odvolací súd námietky žalobcu ohľadne nepriznania odmeny za dva úkony právnej pomoci porady s klientom neakceptoval. Čo sa týka porady s klientom dňa 25.08.2014, prvá porada s klientom zahrnutá do úkonu prevzatie a príprava zastúpenia bola vykonaná približne mesiac pred touto poradou. Vzhľadom na ust. § 250h ods. 1 O.s.p. časť vety za bodkočiarkou nebolo možné po uplynutí lehoty podľa § 250b O.s.p. už žalobu rozširovať, teda žalobca po uplynutí 30 dňovej lehoty na podanie žaloby (30.07.2014) nemal žiadnen priestor na právne relevantné podania; mohol len reagovať na úkony súdu či protistrany. V tomto časovom úseku však neboli vykonané žiadne procesné úkony žalovaného ani súdu a v konaní nenastala akákol'vek zmena. Vykonanie takejto porady v rozsahu viac ako 1 hodiny sa javí ako neúčelné, bez jej reálnej potreby. Preto odmena za vykonanie tejto porady žalobcovi nepatrí, keďže nebola účelne vykonaná. Rovnako to platí aj pri ďalšej viac ako hodinovej porade s klientom dňa 08.09.2015, najmä vzhľadom na to, že žalobné námietky nemohli byť rozširované ani na pojednávaní dňa 14.10.2015, ktoré nasledovalo po tejto porade. Okrem toho porada sa nejaví ako účelná aj preto, že žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Preto existencia potreby radať sa s klientom, keď žalobcovi neboli známy postoj žalovaného a v situácii, keď v správnom súdnictve súd spravidla dôkazy nevykonáva, je otázna.

Čo sa týka nepriznania hotových výdavkov za cestovné, v zmysle § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskôrších predpisov advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy. Z vyčíslenia náhrady trov vyplýva, že advokátku ako právna zástupkyňa žalobcu si uplatnila aj cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z.z. v znení neskôrších predpisov. Nárok na tieto náhrady by advokátku mala, pokial' by preukázala, že výdavky spojené s použitím konkrétneho vozidla skutočne vynaložila, t.j. že motorové vozidlo použila na pracovnú cestu a zaplatila cenu pohonných hmôt. Bol však preukázaný opak, pretože predložila dôkaz o tom, že k osobnému vozidlu, ktoré by musela ona sama použiť na pracovnú cestu, nemá žiadnen právny vzťah, ktorý by ju oprávňoval na jeho použitie. Pokial' je vozidlo evidované na žalobcu, je potrebné vychádzať z toho, že vozidlo nepoužila advokátku, ale žalobca, ktorému tak vznikli výdavky s cestou spojené. Samotná advokátku si preto takúto náhradu uplatňovať nemôže. Čo sa týka žalobcu, hoci si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo všeobecnosti v žalobe, výška tohto nároku zo súdneho spisu nevyplýva a žalobca si hotové výdavky na cestovné nevyčíslil (§ 151 ods. 2 O.s.p.), preto nebolo možné priznať náhradu cestovného ani žalobcovi. Z týchto dôvodov sa Krajský súd v Žiline stotožnil s výrokom napadnutého rozsudku ohľadne náhrady

trov konania, a tento výrok ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Krajský súd v Žiline v senáte pomerom hlasov 3 : 0:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Žiline, dňa 21. februára 2017

JUDr. Jana Martinčeková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Miriam Talapková